

на дѣцата да прѣподава пѣніе въ мѣжкото училище. Освѣнь горнята плата, случайнытъ му приходи, ако бы поканили на вѣнчаніе и на опѣваніе, неговъ си сж. Както Ви казахме по-горѣ, на 1 авгу. ще ся почнатъ прѣдметытъ и за това заедно съ отца Василия до това врѣме да сте тука и слѣзнете право въ метоха Ви и послѣ ще размыслиме за другото. На отца игумена ный днесъ пишемъ потрѣбното, за да дозволи на отца Василия, за да ни бже пѣвецъ.

Като призоваваме Божіѣта благодать на Васъ, остаяме

на Ваше прѣподобіе усърдный молитователь

Софія, 4 юній, 1875.

† Софійскій Мелетій

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. II. В. 1470).

65. Христофоръ З. Круша до проф. М. Дриновъ

Дава сведения за учителската си дейность. Софійската община му дължи неизплатено възнаграждение. Моли да му се даде нѣкаква служба.

До Негово благородіе софійскій-тъ вицегубернаторъ господинъ М. Дриновъ.

Ваше благородіе!

Честъ-та, за да ся запознаѣ съ Ваше благородіе, ми е была всякога неощѣнима, но никога тѣй пріятна, както откато пожелахте да научите нѣщо отъ животъ-тъ ми, кое-то, мыслѣхъ, не ще Вы причини никакво оттягченіе, макъръ и да ся споменва въ него за Негово в. преосвященство г-на Милетія, понеже съмъ былъ въ соприкосновеніе съ него, и кое-то е, как-то що слѣдва:

Подписанный-тъ сжмъ испърво училъ при баща си, послѣ при покойный-тъ г-на С. В. Филаретова три години и половина, а послѣ отыдохъ въ Бѣлградъ, гдѣ-то постѣпихъ въ гимназіѣ-тъ и слѣдвахъ до V классъ, и бѣхъ въ намѣреніе да свършѣхъ гимназіалный-тъ курсъ и да ся завърнѣхъ въ отечество-то си; нѣ като отказа сръбско-то правителство да ми дава и занепрѣдъ благодѣяніе, то азъ ся принудихъ да постѣпа въ Богословско-то училище, кое-то ся състои отъ четири разреда, гдѣ-то слѣдвахъ четири години и въ 1871 г., кога-то вече щѣхъ да свършѣхъ курса си, дожда едно пригласително отъ Свищовскѣ-тъ църковнѣ общинѣ, въ кое-то, заедно съ другарѣ-тъ ми Д. А. Попова и К. Т. Златарова, ни приканвахъ да учителствуваме въ града и пытахъ подъ каквы именно условія; на кое-то и отговорихмы, чи слѣдъ экзамена ще дойдемъ въ Свищовъ и ще ся споразумѣемъ лично за условія-та. Слѣдъ экзамена отыдохмы заедно съ другари-тъ ми въ Свищовъ, гдѣ-то, като за пръвъ пѣтъ, ма уцанихъ за 4000 гр. за 1871/2 уч. годинѣ, да работѣхъ по общо-то, математическо-то и физическо-то землеописаніе, заплата наистина малка, но работа-та сгодна, зашто-то не си морехъ паметь-тъ съсъ естественны исторіи и не знаѣхъ що си. Тѣй што то тѣжъ годинѣ много легко поминѣхъ; нѣ понеже община-та Свищовска ми обѣщаваше еднѣ добрѣ бжднинѣ занепрѣдъ и не испѣлни обѣщаніе-то си — по причины мене неизвѣстны, то азъ ся принудихъ да напустѣхъ Свищовъ и да ся завърнѣхъ тукъ въ Софіѣ, зашто-то бѣше ми извѣстила тукашна-та община по телеграфа, чи